

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **K. P.**, proti žalovaným: **1) Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, 2) Okresné riaditeľstvo policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát, 3) M. L.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 2) zo dňa 1. júna 2005, č. ORP-P-121/DI-SK-2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. januára 2008, č.k. 11 S 34/2007-52, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. januára 2008, č.k. 11 S 34/2007-52 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu Krajského prokurátora v Nitre, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného 2) zo dňa 1. júna 2005, č. ORP-P-121/DI-SK-2005. Týmto rozhodnutím uznal žalovaného 3) vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 13.03.2005 asi o 08,45 hodine viedol motorové vozidlo zn. VW Golf ev. č. X. po štátnej ceste II./499 v smere N. – T. v obci T. v pravom jazdnom pruhu, pričom z ľavého jazdného pruhu vošiel do prvého jazdného pruhu s vozidlom značky Škoda 120 ev. č. X. vodič P. R. v čase, keď bol na úrovni vozidla VW Golf, no nedokončil zaradenie do pravého jazdného pruhu a vrátil sa späť do ľavého jazdného pruhu, pričom žalovaný 3) na uvedené zaradovanie zareagoval tak, že s vozidlom vyšiel na krajinu, kde bola zľadovatená vrstva snehu, dostal šmyk, prešiel vľavo do protismeru, kde pravou časťou vozidla narazil do stĺpa pouličného

osvetlenia stojaceho mimo cestu. Pri dopravnej nehode došlo k ľahšiemu zraneniu žalovaného 3), R. L. a M. L.. Žalovanému 3) bola za tento priestupok uložená pokuta vo výške 4000,- Sk. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že jedným z dôvodov zamietnutia žaloby je nedostatok náležitostí návrhu prokurátora v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) OSP, v ktorom prokurátor neodôvodnil, v čom spočíva verejný záujem na podanie takej žaloby, aby žalobou napadnuté právoplatné rozhodnutie správneho orgánu bolo zrušené, a či podaním takej žaloby nebudú dotknuté práva účastníka konania nadobudnuté v dobrej viere. Ostatné žalobné námietky krajského prokurátora, a to neúplné a nepresné zistenie skutočného stavu, uznanie viny priestupcu a uloženie sankcie bez jednoznačného zistenia zavinenia, neodstránenie rozporov v konaní, absencia dokazovania a v dôsledku toho nedostatočne zisťovaná miera zavinenia, súd nepovažoval za dôvodné a stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi žalovaného 1) a 2), že žalovaný 3) zapríčinil dopravnú nehodu tým, že neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, o čom svedčí tá skutočnosť, že vozidlom prešiel z pravého jazdného pruhu na zľadovatenú krajnicu, kde vozidlo vzhľadom na jeho rýchlosť dostalo šmyk a už neovládané prešlo šmykom oblúkom až cez štyri jazdné pruhy a pravými kolesami narazilo do obrubníka a následne pravým bokom do pevnej prekážky – oceľového stĺpa verejného osvetlenia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote krajský prokurátor v Nitre odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ zo dňa 1. júna 2005, č. ORP-P-121/D-SK-2005 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že tvrdenie súdu, že náležitosťou žaloby podľa ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) OSP je preukázanie verejného záujmu na podanie žaloby prokurátorom nemá v súčasnosti oporu v žiadnom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Táto zákonná požiadavka bola vypustená dňom 01.01.2002, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 501/2001 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Preto tento dôvod na zamietnutie žaloby nie je v súlade so zákonom. Ani druhý dôvod zamietnutia žaloby, a to absencia tvrdenia, že podaním žaloby nebudú dotknuté práva účastníka nadobudnuté v dobrej viere, nemá oporu v zákone. Ustanovenie § 249 ods. 3 OSP totiž neoznačuje túto povinnosť prokurátora ako podstatnú náležitosť žaloby. Táto povinnosť podľa žalobcu vyžaduje, aby prokurátor nepodával neúčelné a formálne návrhy, prípadne aby zväžil nech nedochádza subjektívnym tvrdením na dôvodoch protestu k zbytočným ujším na právach alebo škodám účastníkov konania. Žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku však prokurátorovi neukladá písomne, jasne a zrozumiteľne uviesť do žaloby, či jej podaním nebudú dotknuté práva účastníka nadobudnuté v dobrej viere tak, ako to v napadnutom rozsudku požaduje krajský súd. Ak sa súd domnieval, že žaloba má vady, mal žalobcu vyzvať na ich odstránenie, a v prípade, že by ich žalobca neodstránil, mal konanie zastaviť podľa § 250d ods. 3 OSP a nie vec na základe neúplnej žaloby preskúmať. Navyiac v tejto veci ani žiadne práva účastníka nadobudnuté v dobrej viere nemôžu byť dotknuté, pretože žalovaný 3) nadobudol len povinnosti a s poukazom na ustanovenie § 20 zákona č. 372/1990 Zb. a dátum dopravnej nehody nie je už možné po zrušení rozhodnutia žalovaného 2) priestupok prejednať, takže

nikoho práva už nemôžu byť žalobou dotknuté. Žalobca v ďalšom zotrval na vecných dôvodoch svojej žaloby, že správny orgán v konaní o priestupku rozhodol bez náležite zisteného skutkového stavu veci, nezaoberajúc sa existujúcimi rozpormi v dokazovaní, ktoré neboli odstránené. Vytykal súdu, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s jeho námietkami, že zo spisu žalovaného 2) nie je možné zistiť, akou rýchlosťou mal žalovaný 3) jazdiť v čase dopravnej nehody, a či táto rýchlosť bola prispôsobená povahe vozovky a poveternostným podmienkam, hoci zavinenie priestupcu správny orgán odôvodnil porušením ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., že správny orgán nezistil, či obvinený z priestupku mohol dopravnej nehode zabrániť nejakým iným manévrom a aká bola v momente dopravnej nehody presná pozícia vozidiel. Žalobca konštatoval, že v otázke náhrady škody je rozpor aj v samotnom napadnutom rozsudku, v ktorom súd konštatuje v súlade s právnym názorom žalovaného 1) a 2), že žiadnemu účastníkovi dopravnej nehody škoda nevznikla a zároveň uvádza, že v prípade poškodeného vozidla VW Golf si držiteľ vozidla bude škodu uplatňovať prostredníctvom havarijného poistenia. Poukázal na nezákonný postup žalovaného 2), uvedený v jeho vyjadrení zo dňa 10. decembra 2007, č. ORP-247-22/D-2007 k žalobe, v ktorom opisuje ako bol žalovanému 3) vysvetlený celý nehodový dej a že pri ústnom pojednávaní neuviedol žiadne relevantné dôkazy, ktoré by ho z priestupku vyvinili, ktorý pre prokurátora ani pre súd nemôže byť akceptovateľný. Uviedol, že súd zamietol jeho žalobu aj z dôvodu, že žalovaný správny orgán vyhodnotil dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, neuviedol však, ktoré konkrétne dôkazy boli správnym orgánom vyhodnotené a ako, preto v tejto časti považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné.

Žalovaný 1) sa k odvolaniu nevyjadril.

Žalovaný 2) navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe.

Žalovaný 3) uviedol, že rozhodnutie žalovaného 2) je nezákonné, pretože správny orgán vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko neodstránil rozpory vo výpovediach účastníkov nehody a nezaobstaral si potrebné dôkazy za účelom vydania rozhodnutia, ktorým by chránil záujem osoby (žalovaného 3/), ktorý sa iba snažil zabrániť dopravnej nehode s horšími následkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c O.s.p. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vo výroku vecne správne, preto odvolaniu žalobcu nevyhovelo. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 11. februára 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 2), ktorým v priestupkovom konaní uznal žalovaného 3) vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil pokutu 4000,- Sk. Žalobca podal proti právoplatnému rozhodnutiu podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších

predpisov protest, ktorému žalovaní 1) a 2) nevyhoveli. Návrhom podaným podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP sa preto žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného 2), ktorý vo veci právoplatne rozhodol.

Je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že od 01.01.2002, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 501/2001 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov prokurátor nepreukazuje, že podanie návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP vyžaduje verejný záujem. Tiež z ustanovenia § 249 ods. 3 OSP nevyplýva, že podstatnou náležitosťou návrhu je tvrdenie prokurátora, že podaním návrhu nebudú dotknuté práva účastníka konania nadobudnuté v dobrej viere. Z toho dôvodu právny názor krajského súdu uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je v súlade s účinnou právnou úpravou a odvolacie námietky žalobcu v tejto časti považuje odvolací súd za opodstatnené.

Z dôvodov napadnutého rozsudku a z postupu, ktorý mu predchádzal, vyplýva, že krajský súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného 2) v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a samotné tvrdenie súdu prvého stupňa, že návrh (žaloba) prokurátora nemá podstatné náležitosti, nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného 2) vyplýva, že pri objasňovaní priestupku obaja vodiči vo svojich výpovediach uvádzali, že vodič vozidla Škoda začal prechádzať s vozidlom z ľavého jazdného pruhu do pravého jazdného pruhu a keď bol v jazdnom pruhu asi 20-30cm, tak sa na jeho úroveň dostalo vozidlo VW Golf, ktorý riadil žalovaný 3), vtedy sa vodič vozidla Škoda vrátil späť do ľavého jazdného pruhu a k vzájomnému kontaktu medzi vozidlami nedošlo.

Z protokolu o ohliadke miesta vyplýva, že na mieste kde malo dôjsť k uvedenej situácii neboli zistené nijaké stopy nasvedčujúce tomu, že konaním vodiča Škody došlo k bezprostrednému ohrozeniu žalovaného 3). Jazdný pruh na tom mieste je široký 3m, preto žalovanému 3) podľa záveru správneho orgánu zostal v jeho jazdnom pruhu dostatočný priestor na to, aby pokračoval s vozidlom v jazde priamym smerom a aby svojim vozidlom mohol bezpečne prejsť okolo vozidla Škoda bez toho, aby vyšiel na zľadovatenú krajnicu. Za tejto situácie sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalovaného 1) a 2), že vyjadrenie svedka, ktorý sedel v zadu v motorovom vozidle so žalovaným 3) a vo výpovedi uviedol, že vozidlo Škoda im vbehlo do cesty, je iba nepresným popísaním skutku, ktorý sa udial pred nehodou.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v správnom konaní nebolo zisťované akou rýchlosťou mal žalovaný 3) riadiť motorové vozidlo v čase nehody, a či nehode mohol zabrániť nejakým manévrom, súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného 1) a 2), že žalovaný 3) porušil ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, pretože neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Mal teda jazdiť takou rýchlosťou, aby

vzhľadom na svoje vodičské schopnosti vedel reagovať na nepredvídateľné okolnosti v cestnej premávke, na zmenu jazdných vlastností vozidla vzhľadom na stav vozovky, aby svojim konaním neohrozil bezpečnosť cestnej premávky alebo nespôsobil dopravnú nehodu. V preskúvanom prípade teda nebolo rozhodujúce to, akou rýchlosťou žalovaný 3) išiel, ale to, že táto rýchlosť bola neprimeraná vzhľadom na jeho schopnosti reagovať na okolnosti, ktoré možno predvídať. Svedčí o tom tá skutočnosť, že hoci vzhľadom na šírku jazdného pruhu mohol bezpečne prejsť okolo vozidla Škoda, žalovaný 3) vyšiel z jazdného pruhu na zľadovatenú krajinu, kde vzhľadom na rýchlosť dostal s vozidlom šmyk a už neovládané prešlo vozidlo cez štyri jazdné pruhy oblúkom a pravými kolesami narazilo do obrubníka a následne do stĺpa verejného osvetlenia.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa je toho názoru, že dokazovanie vykonané pri objasňovaní priestupku žalovaným 2) je úplné a skutkový záver, ku ktorému správny orgán (žalovaný 2/) dospel, nie je v rozpore so zásadami logického myslenia a uvažovania. Spáchanie priestupku bolo žalovanému 3) preukázané a na ústnom pojednávaní žalovaný 3) po oboznámení sa s vykonanými dôkazmi svoje zavinenie na dopravnej nehode uznal. Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že žalovaný 2) nevykonával dokazovanie ale obmedzil sa iba na vysvetľovanie nehodového deja žalovanému 3) a konal v rozpore so zásadou prezumpcie nevinu vychádza iba z vyjadrenia žalovaného 2) k žalobe, ale nezodpovedá obsahu administratívneho spisu. Preto ho odvolací súd nepovažuje za právne relevantné a pri rozhodovaní naň neprihliadal.

Obsahu administratívneho spisu rovnako nezodpovedá námietka žalobcu, že v priestupkovom konaní žalovaný 2) nezisťoval osoby, ktorým bola spôsobená škoda, a či si poškodené osoby uplatňujú náhradu škody. Orgán objasňujúci priestupok vypočul všetkých účastníkov dopravnej nehody, pričom bolo zistené, že spolujazdci žalovaného 3) (išlo o jeho súrodencov) utrpeli ľahké zranenia bez práceneschopnosti a pri výsluchu si neuplatnili náhradu škody. Poškodené vozidlo VW Golf bolo vo vlastníctve leasingovej spoločnosti a jeho držiteľom bol otec žalovaného 3), ktorý pred policajným orgánom uviedol, že škodu si bude uplatňovať prostredníctvom havarijného poistenia. Z výpovede svedka vodiča Škody, ohliadky miesta a fotodokumentácie je zrejmé, že iná škoda nevznikla, preto výčitka žalobcu, že v tomto smere nebolo vykonané dokazovanie, je neopodstatnená.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že žalovaný 2) náležite zistil skutočný stav veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú opodstatnené a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. januára 2008, č.k. 11 S 34/2007-52 i keď z čiastočne iných dôvodov potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 OSP, pretože žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 11. februára 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová